

50

Uwielbiam Chrystusa Króla

Cele katechetyczne

- zapoznanie ze znaczeniem obchodów Uroczystości Chrystusa Króla;
- uświadomienie, że regularna modlitwa i przyjmowanie sakramentów przybliżają nas do Królestwa Chrystusa;
- uświadomienie, że prawdziwa sprawiedliwość łączy się zawsze z miłością.

Treści

- znaczenie i treść Uroczystości Chrystusa Króla;
- sprawiedliwość nie może istnieć bez miłości – miłująca sprawiedliwość podstawą budowania pokoju na ziemi;
- Boża a ludzka sprawiedliwość;
- Królestwo Chrystusa i jego określenia.

Wymagania

Uczeń:

- podaje, kiedy obchodzimy Uroczystość Chrystusa Króla;
- podaje swoimi słowami definicję sprawiedliwości;
- wymienia różnice między Bożą a ludzką sprawiedliwością;
- uzasadnia, dlaczego sprawiedliwość nie może obejść się bez miłości;
- wymienia określenia Królestwa Chrystusowego.

Postawy

Uczeń:

- podejmuje przez regularną modlitwę i sakramenty wysiłki, aby przybliżyć się do Królestwa Bożego;
- okazuje należyty szacunek Chrystusowi Królowi.

Pojęcia, postaci

Królestwo Boże, sprawiedliwość Boża i ludzka, ks. Jose Descalzo.

Wartości

Dążenie do sprawiedliwości; prawdomówność; uczciwość; rozróżnianie dobra od zła; okazywanie szacunku innym; miłość społeczna.

Metody

Lektura i analiza fragmentu Pisma Świętego; pogadanka; uzupełnianie tabeli; praca z podręcznikiem; słuchanie lub śpiew piosenki; opowiadanie; rozmowa kierowana; zdania niedokończone; pokaz zdjęć.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – kształcenie językowe; postać dobrego króla (Janusz Korczak, *Król Maciuś Pierwszy*, legendy o królach Polski);
- muzyka – *Króluj nam, Chryste*;
- język obcy – słówka w języku angielskim z podręcznika.

Propozycja realizacji

1. Modlitwa: *Ojcze nasz* (z podkreśleniem prośby „przyjdź królestwo Twoje”), *Chwała Ojcu*.
2. Rozpoczęcie: Pogadanka na temat sprawiedliwości. Omówienie ilustracji z podręcznika ukazujących określone postawy i jej sprawiedliwe skutki. Szukanie odpowiedzi na pytania: czy idealna sprawiedliwość jest możliwa na ziemi, jaka niesprawiedliwość jest najbardziej bolesna. Wykonanie zadań 1, 2.
3. Odczytanie i analiza fragmentu Pisma Świętego (Mt 5, 20.43–48) oraz tekstu z podręcznika o cechach Królestwa Jezusa i o Uroczystości Chrystusa Króla. Wyjaśnienie, że uroczystość ta kończy rok liturgiczny i zarazem ukazuje, dokąd zmierza cały świat, i jaki będzie jego koniec. Podkreślenie, że najważniejszym prawem danym przez Chrystusa Króla jest prawo miłości, nawet do nieprzyjaciół; ukazanie, że ta najtrudniejsza miłość, jaką jest miłość do nieprzyjaciół, nie sprzeciwia się sprawiedliwości i prawdzie.

4. Odpowiedzi na pytania z części *Zastanów się!* z podręcznika. Omówienie tekstu z części *Pamiętaj!* z podręcznika. Próba nauczenia się na pamięć cech Królestwa Bożego.
5. Rozmowa kierowana o tym, jak Królestwo Boże realizuje się już tu na ziemi, jak my konkretnie możemy je głosić. Wykonanie zadań 4, 5.
6. Śpiew piosenki *Jesteś Królem* oraz hymnu *Króluj nam, Chryste*. Podanie prawdy, że łatwiej realizować prośby Jezusa, wypełniać Jego wolę, gdy mamy wspierającą nas wspólnotę rodzinną i rówieśniczą, np. ministrantów, bielanki, oazę. Nawiązanie do pieśni, która jest hymnem służby liturgicznej, a jej tytuł – *Króluj nam, Chryste* – pozdrowieniem ministrantów.
7. Odczytanie opowiadania z podręcznika o stymulatorze duszy. Rozmowa o tym, co może dla nas pełnić taką funkcję (rytm codziennej modlitwy, czytanie Biblii, niedzielna Eucharystia, służba bliźnim).
8. W trakcie lekcji można też podjąć wątek królowania poprzez porównanie, jakim królem jest Jezus, a jakimi władcami są ziemscy królowie, i co to znaczy, że każdy z nas ma powołanie królewskie oraz jak w związku z tym powinniśmy żyć (jestem panem samego siebie, a nie niewolnikiem, kieruję sobą, pracuję nad swoim charakterem, nie uzależniam się od niewłaściwych osób, unikam tego, co może poniżyć moją godność człowieka). W tym celu można odczytać fragment *Małego Księcia* Antoine'a de Saint-Exupéry'ego: spotkanie Małego Księcia ze Starym Królem (zwrócić uwagę na zdanie wypowiedziane w trakcie tego spotkania: „Najtrudniej jest rządzić samym sobą”).
Aby utrwalić tę myśl, katecheta dzieli klasę na grupy, a te mają przygotować krótkie scenki – historyjki z życia ukazujące, jak ważne jest panowanie nad sobą, nad swymi emocjami. Grupy prezentują scenki na forum klasy.
Wniosek: Panowanie nad sobą, mądre kierowanie swoim życiem jest rzeczywiście trudne, ale nie jest to zadanie ponad nasze siły. Jeśli tylko zechcemy tak postępować, otrzymamy pomoc od Pana Boga.
9. Odczytanie fragmentu Pisma Świętego (Rz 8, 28). Katecheta powinien poprowadzić rozważanie tego fragmentu i doprowadzić do wniosku, że tu na ziemi nie jesteśmy sami.

W każdej chwili naszego życia towarzyszy nam Bóg. W odpowiedzi na naszą miłość Bóg przychodzi nam z pomocą, dając nam swoją łaskę. Aby jednak nauczyć się miłości, współdziałania z Bogiem, mądrego rządzenia sobą, musimy:

- a) poznać swoje dobre strony,
- b) poznać swoje słabości,
- c) poprosić Boga o pomoc w pracy nad sobą,
- d) podjąć postanowienie pracy nad swoim charakterem.

W celu pogłębienia rozumienia pierwszego podpunktu (a) uczniowie w grupach wykonują ćwiczenie „napełnianie baterii” – piszą coś dobrego o sobie nawzajem (załącznik nr 1).

W celu pogłębienia rozumienia drugiego podpunktu (b) uczniowie wypełniają „kartę choroby” (załącznik nr 2). To zadanie do indywidualnego wykonania. Należy dobrze się zastanowić i wybrać tylko jedną słabość.

W celu pogłębienia rozumienia trzeciego podpunktu (c) uczniowie układają swoje modlitwy prośby o pomoc Pana Boga w panowaniu nad sobą. Prośba o męstwo i wytrwałość w realizacji postanowienia.

Proponowane leczenie słabości powinno być związane z postanowieniem pracy nad swoim charakterem (d).

Inna forma ćwiczenia „napełnianie baterii”: Każdy uczeń przygotowuje kartkę ze swoim imieniem i nazwiskiem, rysuje na niej dwie kolumny oraz wpisuje w nie zdania niedokończone: *Trzy zalety, jakie dał mi Pan Bóg...; Podoba ci się we mnie...* do uzupełnienia przez koleżanki i kolegów. W zależności od wielkości klasy można to ćwiczenie wykonać w całej klasie albo należy podzielić uczniów na kilka grup, w obrębie których członkowie grup nawzajem wypełniają swoje kartki (napełniają sobie wzajemnie baterie).

10. Do rozmowy o królowaniu można też użyć opowiadania o królu i przemocy.

Historia świata

Istniała kiedyś myszka, która chciała zostać królową zwierząt. Kazała sobie zrobić tron z chleba i koronę z papierków, w które zawinięte były czekoladki, i potem oświadczyła: „Jestem królową zwierząt! Zwierzęta czworonożne, dwunożne, uskrzydłone, pełzające – wszystkie są poproszone o okazanie mi posłuszeństwa, czci, szacunku i o złożenie podarunku na moje urodziny”.

Wiadomość szybko się rozniosła, gdyż zwierzęta należą do wielkich plotkarzy. Pierwsze zjawiły się pszczoły, które szybko złożyły hołd królowej, przynosząc trochę miodu i brzęcząc, narzekały: „Tyle mamy pracy, brakowało nam tylko tego! Ale wypełniłyśmy polecenie i zauważono nas!...”.

Powoli docierały inne zwierzęta, które nie miały nic innego do zrobienia, i złożyły hołd królowej.

Przybył również piękny rudy lis, który zamiast pokłonić się królowej, uśmiechnął się szyderczo i zjadł ją razem z tronem. Potem kazał sobie zrobić ładny tron drewniany, wyrzeźbiony przez bobry i oświadczył: „Teraz królem jestem ja!”.

Po kilku dniach przybyła wielka tygrysica o podejrzliwym spojrzeniu i poruszając się bezszelestnie, zbliżyła się do lisa, uśmiechnęła się i rozszarpała go. Następnie obróciła się i z oczami błyszczącymi oświadczyła: „Królową teraz jestem ja! Możecie zacząć przynosić mi dary!”.

Po pewnym czasie hałasując straszliwie, przybył do królowej olbrzymi słoń, który swym ciężarem zmiażdżył ją. Zrujnował również tron. Potem zagrzmiął złowieszczo: „Królem jestem ja! Wszyscy moi poddani niech wzniosą okrzyk na cześć Słonia Pierwszego Wspaniałego!”. Kazał następnie zbudować sobie tron z kamieni, odpowiednio wielki.

Mieszkańcy sawanny, gdy dowiedzieli się, że słoń obwołał się królem, napadli na niego z dzidami i mieczami, poćwiartowali go, a następnie zjedli go ze słodkimi ziemniakami. Potem na tronie umieścili swego przywódcę.

Ludzie morza słysząc o tym, zjawili się krzycząc: „My jesteśmy silniejsi! To my musimy rządzić!”. Ludzie z sawanny stanęli w obronie swego króla. W czasie walk zginęło wielu, wielu też zostało rannych. Zwyciężyli ludzie morza, a ich przywódca został królem.

Mieszkańcy pustyni, dzicy i okrutni, przybyli prawie natychmiast ze swymi wielbłądami i długimi bułatami i zmasakrowali ludzi morza.

Przywódcą zasiadł na tronie i obwołano go królem. Jego panowanie trwało krótko. Mieszkańcy miast połączyli się i wystąpili przeciwko królowi pustyni. Tym razem bitwa była straszliwa. Niewielu tylko pozostało przy życiu. Umieścili na tronie jakieś dziecko i powiedzieli: „Ty jesteś królem!”. Ale w tym momencie przed tronem pojawiła się myszka. Król dziecko, wystraszył się i uciekł, płacząc.

Myszka weszła na pusty tron, majestatycznie usiadła na nim i powiedziała: „Jestem królową wszystkich zwierząt!”.

Po zabiciu wielu, po wylaniu mnóstwa krwi wszystko powróciło do początku. Czy było warto?

Źródło: B. Ferrero, *Kwiaty po prostu kwitną*, Warszawa 2011, s. 62–63.

11. Notatka na podstawie tekstu z części *Pamiętaj!* z podręcznika; do notatki należy dołączyć cechy Królestwa Bożego z fragmentu Ewangelii z podręcznika: „Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście się stali synami Ojca waszego, który jest w niebie (...). Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski”.
12. Praca domowa: wykonanie zadania 5, jeśli nie zostało wykonane na lekcji.
13. Zakończenie: spontaniczna modlitwa prośby i uwielbienia Chrystusa Króla.

Załącznik nr 1

TO JA, CZYLI

NAPISZ O MNIE KILKA POZYTYWNYCH SŁÓW

.....

.....

.....

CENISZ WE MNIE

.....

.....

.....

Załącznik nr 2

KARTA CHOROBY

ROZPOZNANIE	
CHORY USKARŻA SIĘ NA	
OBJAWY	
PROPONOWANE LECZENIE	
PRZED NAWROTEM CHOROBY CHRONI	